

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af et Medlem til for Folketingets Vedkommende at føre Tilsyn med Bogsamlingen.

Der valgtes: *J. C. Christensen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Finansministeren fremlægger Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære at fremlægge Forslag til Finanslov for Finansaaret 1. April 1918—31. Marts 1919. Lovforslaget udviser paa §§ 1—7, Løbende Indtægter, en Indtægt af 192,667,160 Kr. 70 Øre. Paa §§ 8—25, Løbende Udgifter, en Udgift af 180,015,759 Kr. 09 Øre. Endvidere paa § 26 Indtægter 2,511,273 Kr. 89 Øre og Udgifter 18,137,026 Kr. 84 Øre.

Det er fjerde Gang, jeg har den Ære overfor det høje Ting at fremlægge Finanslovsforslaget for det kommende Aar under den Krigstilstand, der i Øjeblikket hersker i Europa. Det er fjerde Gang, det er min Pligt at fremlægge et Finanslovsforslag, om hvilket jeg maa erklære, at der er en fuldkommen Usikkerhed baade med Hensyn til Indtægt og Udgift, et Forhold, der vil være alle Medlemmer bekendt. Lovforslaget er affattet paa samme Maade som tidligere, det vil sige som en Art Normalbudget med Poster og Beløb fra Tiden, forinden Verdenskrigen begyndte. En saadan Affattelse er blevet billigt gentagne Gange af den høje Rigsdag og er ogsaa den eneste mulige. Naar der baade med Hensyn til Indtægt og Udgift er en saadan Usikkerhed til Stede, som der maa være, hvis Verdenskrigen enten strækker sig ind i det kommende Finansaar eller strækker sig ud over hele det kommende Finansaar, har der ikke været nogen anden Mulighed for Finansministeriet end at affatte Lovforslaget paa denne Maade. Jeg kan tilføje, at saadanne Lovforslag ogsaa i andre Lande fremlægges paa samme Maade. Desuden er Usikkerheden overfor de enkelte Beløb — og overfor de samlede Beløb i øvrigt ogsaa — stigende. Det er, maa man sige, uberegneligt, hvad Finanslovsforslaget vil blive til, naar de Udgifter kommer til, som Tilstanden i Verden og Rigets indre Tilstand medfører, og naar det Svind i Indtægt

indtræder, som man næsten sikkert kan regne med.

Indtægten paa §§ 1—7 har i de foregaaende Aar været stadig stigende. I 1914—15 var den 121,8 Mill. Kr., i det følgende Finansaar, 1915—16, steg den med omtrent 20 Mill. Kr. til 142,2 Mill. Kr., og endelig i det nu afvigte Finansaar, for hvilket der foreligger Statsregnskab, 1916—17, var den 242,3 Mill. Kr. Altsaa, Indtægten er i dette ene Aar steget med over 100 Mill. Kr., og det er til at forudse, at i indeværende Finansaar vil Indtægten endog overskride dette Beløb af 242 Mill. Kr. I de første 5 Maaneder af 1917—18 har Indtægten nemlig været omtrent 80 Mill. Kr., altsaa 16 Mill. Kr. om Maanedene, og da den overordentlige Indkomstskat endnu ikke er begyndt at indkomme i Statskassen, kan man ud fra dette med al menneskelig Sandsynlighed udregne, at Indtægten endog vil være større end det foregaaende Aar. Udgiften i de tilsvarende Finansaar var: I 1914—15: 167,7 Mill. Kr., i 1915—16: 200,7 Mill. Kr. og i 1916—17: 271,5 Mill. Kr. I disse Udgifter medregner jeg, hvad jeg mener, og hvad vel alle vil mene bør medregnes af § 26. Ganske vist hedder disse Udgifter: Erhvervelse af Formue, Afdrag paa Gæld o. l., men Statskassen skal jo udrede Beløbene i det vedkommende Finansaar, og der er i og for sig ikke for Kassebeholdningen nogen Forskel mellem disse Udgifter og de løbende Udgifter. Altsaa, jeg har medregnet dem i det Omfang, jeg mener det rigtigt. Derved er Underskuddene for de 3 Finansaar — altsaa Forskellen mellem Statens Indtægt og Udgift — blevet: i 1914—15: 46 Mill. Kr., i 1915—16: 58½ Mill. Kr. og i det nu afvigte Finansaar 29½ Mill. Kr., tilsammen 134 Mill. Kr., et Beløb, som vel mange vilde have troet var blevet overskredet. Men Underskuddet er alligevel stort nok.

Finanslovsforslaget for 1918—19 har en anslaaet Indtægt af — jeg regner med runde Tal — 192,7 Mill. Kr. Udgiften er paa de løbende Udgifter 130 Mill. Kr., og dertil maa regnes fra § 26 12,8 Mill. Kr., saa at det bliver 142,8 Mill. Kr. Det vil sige, at Finanslovsforslaget udviser et Overskud af 50 Mill. Kr. Hvis man altsaa kunde tænke sig, at Verdenskrigen var ophørt inden den 1. April, og hvis man endvidere kunde tænke sig, at de Skattelove, som behandlede i dette Ting i forrige Rigsdagssamling og nu atter vil blive forelagt i Dag i Landstinget, var ophøjede til Lov, vilde blot ved Tillægsskatten til